

تصویب نهایی اسارت

نامه ۲۵ ساله ایران

ضمیمه قسمت سوم^۱

امیرفیض- حقوقدان

قسمت سوم تحریر (تصویب نهایی طرح اسارت ایران) در مورد جهل حاکم بر مجلس و مجلسیان اشاراتی داشت. معلوم است که اهمیت موضوع یعنی وجود جهل در تصمیم مجلس واجد اثرات حقوقی سنگینی است که نه تنها امروز بلکه در آینده در جریان استیفای حقوق ملت بسیار، بسیار با ارزش است.

احساس میشود که در تحریر مزبور آنطور که باید حق مطلب ادا نشده و اگر هم بظاهر شده باشد اهمیت موضوع انتظار بیشتری از تحریر داشت. لذا قدری دامنه تحقیق وسیع تر شد به صورت مجلسی از مذاکرات مجلس درباره جهل حاکم بر مجلس در رابطه با برجام برخوردارم که برای تکمیل و تقویت قسمت سوم تحریر، میتواند ضمیمه بشود.

صورت مجلس مذاکرات مجلس

حسین طلا، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی گفت: «سوال نخست این است آیا میتوانید بما برنامه جامع اقدام مشترک را بدهید / بفرمائید این برجام چه تاریخی به مجلس آمده و پیوست هایش کجاست؟» (۱)

طلا اضافه کرد: «ما اگر میخواهیم در این باره صحبت کنیم باچه چیزی میخواهید صحبت کنید؟» (۲)

وی خطاب به نمایندگان مجلس گفت: «طرحی که ما خواهیم برجام را تائید کنیم، تائید قانونی است که ما نمیدانیم کجاست و پیوست هایش چیست».

طلا تصریح کرد: رئیس جمهور با صدای رسا اعلام کرد که چیزی امضا نکرده ایم و همکاران هم امضا نکرده اند. پس چه کسی قرار است این وسط این رابه عهده بگیرد.

وی گفت: «چیزی که امضا نشده و رسماً هم ارائه نشده است، ما داریم در خلات تصمیم میگیریم، از کجا فردا پیوست دیگری نیاید».

نماینده تهران افزود طرحی که پرینت آن را آقای ظریف به آقای لاریجانی عرضه کرد دوروز بعد پس گرفت و گفتند ببخشید اشتباه ترجمه ای داشت باید برگردانید تا آنرا اصلاح کنیم.

^۱ - بخش نخست و دوم را به ترتیب در اینجا بخوانید:

<http://1400years.org/AmirFeyz/TasvibeEsaratNameh25Saleh-1-AmirFeyz-16Oct2015.pdf>

<http://1400years.org/AmirFeyz/TasvibeEsaratNameh25Saleh-2-AmirFeyz-19Oct2015.pdf>

<http://1400years.org/AmirFeyz/TasvibeEsaratNameh25Saleh-3-AmirFeyz-22Oct2015.pdf>

طلا افزود از کجا معلوم دوماه بعد این ترجمه تغییر نکند؟ چرا ما متن اصلی را نداریم که بتوانیم از آن استفاده کنیم؟

وی گفت: ما مخالف توافق و رفاه مردم نیستیم اما مخالف این پرینت ارائه شده هستیم به علت اینکه بابنیان ها و الگوهای ما اعم از قانون اساسی و سیاست های مقام معظم رهبری و چهار قانون مصوب مجلس مغایر است (۳)

دستاورد از مذاکرات مجلس

(۱) اشاره حسین طلا،^۲ به آئین نامه مجلس است که مقرر میدارد لوایح دولت پس از امضای رئیس جمهور از طریق هیئت وزیران ضمیمه نامه ای به مجلس فرستاده میشود که در مورد لایحه اجرای برجام چنین تشریفاتی رعایت نشده و اساساً لایحه اجرای برجام نه امضای رئیس جمهور را دارد و نه متن برجام ضمیمه درخواست بوده است (در این مورد قبلاً در تحریر قبل شرح کافی داده شده است).

امضای رئیس جمهور و هیئت وزاری آن زیر لوایح به معنای قبول مسئولیت اجرایی از لحاظ مختلف از جمله امکانات است تا مجلس قانونی وضع نکند که قابل اجرا نباشد و یا با برنامه های دولت هماهنگی نداشته باشد و یک مسئولیت دیگر هم در کنار مسئولیتهای مختلف هست و آن این است که دولت در تهیه متن دخالت داشته و طرح سندی است قطعی و اصلی که مدارج تردید و بحث را گذرانده است.

طرح اجرای برجام هیچیک از مراحل که هدف و انگیزه آئین نامه مجلس را تامین و مقرر ساخته نگذرانده است و اساساً از نظر اداری مجلس، قابل طرح در جلسه عمومی نبوده و یکی از تکالیف رئیس مجلس ملاحظه صحت سیر حقوقی و اداری لوایح دولت در مجلس است که نه تنها رعایت نشده بلکه خلاف آن حمایت شده است.

(۲) ایراد آقای حسین طلا به اینکه «ما درباره چه چیزی صحبت کنیم» وارد است زیرا وقتی لایحه ای با انجام تشریفات مقرر و همراه متن رسمی برجام به مجلس نیاید، موضوع قابل طرح و صحبت نیست تا چه رسد که فصل رای گیری و تصویب آن اعلام شود. «برجهم آثاری جز جهل مترتب نیست».

^۲ - حسین طلا از اعضای جبهه پایداری، نماینده دوره نهم مجلس شورای اسلامی و نایب رئیس اول کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی از حوزه انتخابیه تهران، ری، شمیرانات و اسلامشهر در استان تهران است.

اتحادیه اروپا طی تصمیم ۱۸ مهر ۱۳۹۰ (۱۰ اکتبر ۲۰۱۱)، ۲۹ مقام ایرانی از جمله حسین طلا را به دلیل نقشی که در نقض گسترده و شدید حقوق شهروندان ایرانی داشته اند، از ورود به کشورهای این اتحادیه محروم کرد. کلیه دارایی های این مقامات نیز در اروپا توقیف خواهد شد.

آنجا که حسین طلا گفته است «طرحی که ما می‌خواهیم برجام را تائید کنیم طرح قانونی است» سخن بسیار، پربراری است مگر ممکن است قانون گذار به موضوعی که آنرا بصورت قانون درمی‌آورد آگاه نباشد؟ همانطور که معترض اظهار نظر کرده تصویب لایحه اجرای برجام درخلاء نبود اصل برجام و متقاضی تقدیم لایحه اجرائی آن به مجلس صورت گرفته است و از نظر حقوقی کوچکترین بار و اثر حقوقی مثبت ندارد.

این سخافت که تصور نمی‌کنم در طول تاریخ قانونگذاری و مشروطیت در هیچ کشوری جریان یافته باشد زیربنای تصویب لایحه اجرای برجام توسط مجلس اسلامی است؛ آنهم لایحه ای که کوهی از تعهدات مالی و حتی ملی و حیثیتی برای ایران و ملت ایران فراهم می‌سازد.

(۳) با آنکه مجلس معتقد است که متن اصلی برجام را در اختیار ندارد مع هذا از همان نسخه ای که فاقد اصل و یا تصدیق برابری با اصل است این دریافت و تشخیص حقوقی را داده است که همان پرینت نا اصل که ممکن است فردا چیز دیگری بشود با قانون اساسی جمهوری اسلامی مخالف است.

ادعای عدم امضای برجام

نه تنها در صورت مجلس مذاکرات مجلس ادعای عدم امضای برجام از سوی روحانی و ظریف و عراقچی مطرح شده است که در مصاحبه های آنها نیز بارها این ادعا تکرار شده است.

کسانی که از جانب کشورها در مذاکرات و امضای پیمانهای بین المللی مشارکت دارند باید دارای معرفی نامه باشند که صلاحیت آنها را برای شرکت در مذاکرات و امضای عهدنامه ها تائید کند، اصل مزبور که یکی از قواعد کنوانسیون عهدنامه های بین المللی است با استثنائی روبروست که جواب ادعای خام ظریف و روحانی و عراقچی را داده است.

بند دوم ماده ۷ همان کنوانسیون مقرر میدارد که اشخاص زیر حسب سمتهایی که دارند بدون نیازه معرفی نامه دارای اختیارات تام میباشند که از جمله است رئیس جمهور و وزیر خارجه و رئیس هیئت سیاسی که برای مذاکرات و عقد پیمان حضور مییابد.

بنابراین هراقدام و صحبتی که آقایان ظریف و عراقچی در مذاکرات هسته ای کرده اند بدون نیازه تائید از سوی مقامات جمهوری اسلامی واجد اصالت و آثار خواهد بود.

ادعای اینکه حضرات و بیشتر روحانی مدعی است که برجام را امضا نکرده است و خیال میکنند که این راه فراری است از اتهامات عدیده خیالی است باطل.

کنوانسیون وین هیچ اشاره تکلیفی به امضا صورت جلسات مذاکرات و یا تصمیم نهایی نسبت به عهدنامه راندارد بلکه به اعتبار پرنسیپ بین المللی کشورها تشکیل جلسات با حضور نمایندگان کشورها و انجام مذاکرات و مصاحبه ها و انتشار اخبار درجرائد و در محافل قانونگذاری کشورها و قرائن دیگر بمنزله موافقت تلقی میشود و اینطوری نیست که اگر وزیر خارجه امضا نکرد همه موافقت ها و مذاکرات و تعهدات کشورش صفر میشود و این راه فراری نیست که کسی از وزیر خارجه یک کشور در محافل بین المللی شنیده شده باشد.

این حرفهای بازاری مخاطب قبول درجهان امروز ندارد بهمین دلیل است که ادعای ظریف و شیخ حسن کاملاً درجهان حقوق بین المللی بیسابقه است.

عجیب اینکه بدستور شیخ حسن و دولت او تمام تاسیسات هسته ای پیاده و از حیزانتفاع ساقط شده است ولی خجالت نمیکشد و میگوید من امضا نکرده ام. امضا یکی از علائم موافقت است نه تنها علامت. مهمترین علامت موافقت انجام موافقت است، امضا اثری است که نشان از موافقت دارد و موافقت عملی است که موافقت را تبدیل به فعل میکند وقتی عمل انجام شد و در تطبیق مورد تاسیسات هسته ای پیاده و ماشین ها اوراق شد و سیمان ریخته شد دیگر امضا وجود و نبودش اثری ندارد.

کسیکه مدعی موافقت طرف معامله ای است که طرف امضا نکرده شهادت به موافقت حکم امضا را دارد. صدها هزار مردم جهان و ایران شاهد اعتراف مذاکره کنندگان ایرانی و ۱+۵ به توافق نسبت به برجام بوده اند بازهم ادعای سخیف و کودکانه (امضا نکرده ام).

شاهد مقصود - نمونه های زیر

در ۱۴ جولای سال جاری روحانی گفت > این توافق خوب ناشی از دعای خیر مردم در شبهای ماه رمضان است به آنها اعلام میکنم که دعای آنها مستجاب شده است <.

او یاما گفت: > ما به توافقی رسیدیم که ۲۴ ساعته به تمام تاسیسات هسته ای ایران دسترسی خواهیم داشت. اگر چنین توافقی وجود نداشت <.....<. او در همان سخنرانی ۱۵ بار از واژه توافق استفاده کرد

ظریف گفت من متن نامه خانم موگرینی را به فارسی میخوانم > امروز ما بیک توافق تاریخی درباره برنامه هسته ای دست یافتیم که به آنچه که به آن دلبسته بودیم رسیدیم <.

خانم موگرینی گفت: > ما بیش از ماه ها کار فشرده در اینجا در وین کرده ام آمده ایم تا متن برجام را بر مبنای مولدهای کلیدی که در ژنو مورد موافقت قرار گرفته مذاکره کنیم امروز ما متن برجام را مورد توافق قرار دادیم <.

حاشیه = یادمان باشد که آقای عراقچی در پایان اولین جلسه ژنو گفت: > ما نخوانده متن توافق نامه ژنو را امضا کردیم <.

آیا مگر صورت جلسات مجلس اسلامی و اظهارات هریک از مجلسیان در پایان جلسه امضا میشود؟

امروز تکنیک هائی رواج دارد که نیاز به امضا را بسیار ضعیف ساخته است، همانطور که در سابق تند نویسی دلیل مذاکرات مجلس بود امروز هم سیستم های دیگری کار میکند. در خبرها آمده بود که خانم شرمین روش تازه ای که بنام تخته سیاه نامیده شده برای نتیجه گیری از جلسات ابداع کرده است که مورد تائید مذاکرات قرار گرفته است.

در زندگانی غیر سیاسی هم بسیار تعهدات به اعتبار مذاکرات ایجاد میشود بدون اینکه امضای در کار باشد مانند بیمه که با سوالاتی که شرکت بیمه میکند ورقه بیمه نامه را صادر مینماید.

در اینجا یک سوالی پیش می‌آید و آن این است در صورتی که شیخ حسن روحانی برجام را یکی از افتخارات مهم و بی سابقه تاریخ میدانند چرا از قبول آن متن وحشت دارد و به سنگرامضا نکردن پناه می‌برد.

سیره حقوقی در عهدنامه های بین المللی

در مذاکرات بین المللی مجموعه موافقت های شفاهی یک جمع بندی است که حاوی تعهدات طرفین و موافقت های آنهاست ولی برای آنکه این جمع بندی تبدیل به یک موافقت نامه رسمی بشود نیاز به انجام تشریفاتى دارد که در قانون اساسی کشورها ذکر شده است و حقوق بین الملل برای موافقت های بین المللی که به تصویب کشورها نرسیده اعتباری قائل نیست و پس از طی مراحل که حقوق داخلی کشورها ممتاز ساخته، عهدنامه رسمیت قانونی خواهد یافت.

متأسفانه برجام در محیط عدم آگاهی مجلسیان از مجموعه مذاکرات و جمع بندی ها و کم و کیف آنها و زیر کره و اجبار در مجلس تصویب شده است و شرط قانونی بودن این تصویب تائید آن از سوی شورای نگهبان است که در تحریراتی با آن خواهیم پرداخت.